6. İyelik Zamirleri (هُمَا - كُمَا - هُمْ- هُنَّ - كُمْ - كُنَّ)

Bu zamirler fiil cümlesinde meful olarak kullanılırlar. Ayrıca aitlik (iyelik) zamiri olarak cümlelerde herhangi bir öge olarak kullanılırlar.

Müennes	Türkçesi	Müzekker
ي	Beni, bana, benim	ي

ـكِ	Seni, sena, senin	ـكَ
ـهَا	Onu, ona, onun	ـهُ
ـنَا	Bizi, bize, bizim	ـنَا
ـكُنَّ	Sizi, size, sizin	ـكُمْ
ـهُنَّ	Onları, onlara, onların	ـهُمْ
ـهُمَا	O ikisini, o ikisine, o ikisinin	ـهُمَا
ـكُمَا	Siz ikinizi, siz ikinize, siz ikinizin	ـكُمَا
ـنَا	Biz(ikimiz)i, biz(ikimiz)e, biz(ikimiz)in	ـنَا

İsimlerin sonuna birleşen zamirler, isim tamlaması [muzâf (tamlanan)-muzâfun ileyh (tamlayan)] şeklinde o ismin kime ait olduğunu bildirir. Sonuna zamir alan kelime ise artık harf-i tarif almaz. Çünkü zaten belirli hale gelmiştir.

Örnek:

قَلَمُكَ	
Muzafun İleyh	Muzaf
Senin	kalemin

İsimlerin sonuna eklenen birleşik zamirlerin tablo halinde gösterimi

جَمْعٌ (Çoğul)	تَثْنِيَةٌ (İkil)	مُفْرَدٌ (Tekil)	Açıklama	
قَلَمُهُمْ	قَلَمُهُمَا	قَلَمُهُ	(مُذَكَّرٌ) غَائِبٌ (Müzekker)	Uzaktakiler
Onların kalemi	O ikisinin kalemi	Onun kalemi	Türkçesi	
قَلَمُهُنَّ	قَلَمُهُمَا	قَلَمُهَا	(مُؤَنَّثٌ) غَائِبَةٌ (Müennes)	
قَلَمُكُمْ	قَلَمُكُمَا	قَلَمُكَ	(مُذَكَّرٌ) مُخَاطَبٌ (Müzekker)	Yakındakiler
Sizin kaleminiz	İkinizin kalemi	Senin kalemin	Türkçesi	
قَلَمُكُنَّ	قَلَمُكُمَا	قَلَمُكِ	(مُؤَنَّثٌ) مُخَاطَبَةٌ (Müennes)	
قَلَمُنَا	قَلَمُنَا	قَلَمِي	(مُشْتَرَكٌ) مُتَكَلِّمٌ (Ortak)	Ken

Bizim kalemimiz	İkimizin kalemi	Benim kalemim	Türkçesi	

Not: Zamirlerin harekesi değişmez fakat zamirden önceki ismin harekesi fâil mef'ûl vs. oluşuna yani cümledeki yerine göre hareke alır. Ancak mütekellim yâ'sı (ي) birleşen ismin son harfinin harekesi her durumda esre olarak harekelenir. (مَدْرَسَتِي) okulum, (صَدِيقِي) arkadaşım gibi.

Örnekler:

Türkçesi	Arapçası
Onun (erkek) kalemini aldım.	أخَذْتُ قَلَمَهُ
Onun (kadın) kitabını gördüm.	رَأيْتُ كِتَابَهَا
Bu senin kitabındır.	هَذاَ كِتاَبُكَ
Elbiselerini giydim.	لَبِسْتُ مَلَابِسَكِ
Bu benim çantam.	هَذِهِ حَقِيبَتِي
Bu bizim okulumuz.	هَذِهِ مَدْرَسَتُنَا
Ali'yi gördüm ve ona selam verdim.	رَأيْتُ عَلِيّاً وسَلّمْتُ عَلَيهِ
Sana söylüyorum.	أقُولُ اِلَيْكَ
Çocuğun okuldan geldi.	حَضَرَ وَلَدُكَ مِنَ الْمَدْرَسَةِ
Ahmet kalemini buldu.	وَجَدَ أحْمَدُ قَلَمَهُ
Ahmed dersini senin kaleminle yazdı.	كَتَبَ أَحْمَدُ دَرْسَهُ بِقَلَمِكَ
Kitabını masaya koydu.	وَضَعَ كِتاَبَهُ عَلَى الطاَّوِلَةِ
Kapısını açtık.	فَتَحْناَ باَبَهُ
Halit hayatını din için bağışladı.	وَهَبَ خاَلِدٌ حَياَتَهُ لِلدِّينِ
Kitaplarını aldılar.	أَخَذْنَ كُتُبَهُنَّ
Arkadaşımla çay içtim.	شَرِبْتُ الشَّاىَ مَعَ صَدِيقِي
Kapılarını açtık.	فَتَحْناَ أَبْواَبَهُمْ
Evde kitaplarımı okudum.	قَرَأْتُ كُتُبِي فِي الْبَيْتِ

Arabama bindim.	رَكِبْتُ سَياَّرَتِي
Ahmet ve Adil babalarından bisiklet istediler	طَلَبَ أَحْمَدُ وَ عاَدِلٌ مِنْ واَلِدِهِماَ الدَّراَّجَةَ